

کاتی کیشہ په کی کو مہ لایہ تی خزم اپہ تی دینیتھے کا پہ وہ

"هەرگىز لەو
بىروايەدانەبۈوم
ئازارەكانى گىانم
بەتىكەل كىرىدى
خزمايەتى سارىز
بىكەم
رۇزى روداوى
ئۆتۈمبىل
ھەستم كىرىد
شىتىكى گەورە
رۇدەدا."

لیکراوه پیشی دلگران نه بوه (۵)
به خته و هری خوی له دوستایه تی
بنه ماله که یان له گهله بنه ماله هی نه وان
ده بینیتیه و به پراوه نه و زیان بوئه و
پیشنهاتیکی سه بیر و خیرا بوه ..
به سه رنجی ئیمه نور جار روداوی
نؤوتمنبیل روداوی نور ناخوش
ده هینیتیه کایه و هرگیز نه مان
بینوه ياخود نه مان بیستوه به هوی
دل ره نجاندنی چهند که سیک که
زیانی ماددیان لیک داییت
دوستایه تی بهم شیوه هی سه ری
هه لداییت، به بچونی ئیمه نه م
روداوه ما یه هی خوشحالی نوریک له
ئاماده بوانی ئاهنگ که بwoo بویه
ویستمان به هامو خوینه رانمان
تاشتنا بکین ...
* ناوه کان خوازداون ئاماژه مان
به ناوه کان نه کردوه .

دهکات سامانی برای نازانیت چون
ئه م باسه لای ئه وان باس بکات
به لام دواتر ده چن بق داوه (ه)
ئوانیش پیشکشی ی ده کن بویه
دؤستایه تی خزمایه تی ئه دوو
بنه مالله یه له ئه نجامی رو داویک
رو ددهن که ه رگیز ئه م دوو
بنه مالله یه یه کتیران نه ناسیوه ،
له بقشی ئاهنگی خیزانداری (ن)
له گهل (ه) کاتی له (ه) مان پرسی
چون ئه م رو داوه ده بینی پیش بینی
ئوه ده کرد که نیمره ده بینی ؟
ئه و زور به نه رمی قسنه ده کرد
هه سنت ده کرد که میک شه رم
دايگر توه ، دهی وت ه رگیز له و
بروایه نه بوم هاوسه رگیری بهم
شیوه یه دروست بکه م به لام
قهده ری زیان زود رو داوه ناخوش
به چاکه ده گیپری ، و هک (ه)
ده بیوت هاتوچوی خیزانی ئه و
بنه مالله یه زور سه رنجی ئه وی
راکیشاوه بویه کاتی که دواز
ده بیت ئه م خیزانه بهم شیوازه
جوانه به رده وام ده بن له سه
دؤستایه تی ئه و بنه مالله یه به لام (ن)
ئه و ره ده کاته و که بیری له
در وست کردنی خیزان له گهل کچی
ئه و ماله له ریگه خوش ویستی
کر دبیته وه ئه و زوری پیناخوش بمو
که روزنامه نویسیک کاری بهم با بهت
ی ئوانه وه بیت به لام و هک خوی
ووتنی ناومان منو سه ئه وی تریش
باس ده کهین . (ن) باس له و بقشه
ده کات که ویستویه تی به هه ر
شیوه یه که بیت خوی له ماله نزیک
بکاته وه به لام ته نیزیک بونه وه که
له ریگه خزمایه تی پیباش بوه بویه
بپایه داوه که وا له ریگه خویه وه
بی ئه وهی ماله و یان بزانن له گهل
(ه) ئه م باسه ده روزنیکی و هک (ن)
وتی قهده ره مه مو کاریکی خوی
ئه نجام دابوو بویه شتکان زود
به خیرایی به دوازی یه کتر داهاتن دواز
ئه وهی که لای مالی خویان باس

نه وه دابوین بتوانین دوستایه تیمان به هیتر برکهین به لام له وبروایه
دانه بروم که (ن) ای برآم دوستایه تیمه که بگاه خزمایه تی
(ن) ای تم من ۲۱ به هاری
کوییکی پهندگه نمی بالا مام
ناونده خه ریکی کریکار یه کاتی که
لیمان پرسی چون نم پوداوه هی
برات بوه هزی نه وه که
خزمایه تیمان دروست بیت .
(ن) باس له و پوژه ده کات که
ه والی پیک دادانی توتومبیلی
براکه هی بستوه چند پی دلشنه
و نا ظارم بوه له بیری نه وداده بیت
که چ کاردا نه وه یه کی خراپ به رامبه ر
براکه هی پو بیت ده لام کاتی که
ده زانیت ته نیا زیان به
توتومبیلله کان گه یشون که میک
خمه کانی ده رهونه وه (ن) ده لیت
نم هوالا نهم له رنگه هی مزیالله وه
زانین چونکه له سهر کار بوم ، دواز
نه وه که هاتوچو ویان دروست

پیری... دوا هه ناسه هی ته مه نیکی پر لہ بريا

پیربیوونی خوی دهشاردهوه، کاتلک
لیتم پرسی مام خدر تو لهگهله
ئهوهشدا که پیربیوونی و تمهنهنیکت
بهسهردا راپبورد پیم نالیت ئهم
هیوایت بؤ ژیان و گهنجیت له
کوییوه دیت؟ به پیکهنهنیکه وه
دهستی پیکردار من پیربیوونمه،
ئیستاش هر گهنج، با تمهنهنیشم

ئىستا، عەيامىيکى نۇرم لە ئىشان
بىردىسىر و پېرىپۇروم!
مام خدر-ى تەمن ٥٣ سال
پېرىيکى پۇوگەش و قىسە خۆش و،
وەك ھارپىكانى ووتەنى "شەكر لە
دەمى دەپرزا"، مام خدر لەو
پېرىپىاوانە بۇو كە لە پىشت بە
بۇيەكىدىنەوەدى سەرۇ سەيلىدا

مهندیکی تریشیان بی ئوهی بدوین
من له چرج و لوقچی پوخساریانه وه
مهمو نه هامه تی و سختی پوچگاری
بر له رانیان دهیبینی، لیره وه با
نهوان بدوین، لیره وه نهوان
حیکایه تغوانی تهمه نی پر له بربای
خویانن و خوشیان شیرینتین
خمه پیریونیان لایه.

مام مه محمود-ی تهمه ن ۶۵
به بردم منگوتوی گوره دا
بینیمان به ته نیا دانیشتبوو، دهسته
چرچه کانی خستبووه سه
گوچانه کهی، کاتیک پرسیارمان له
لوقزانی لاوتی و تیستای پیری کرد،
گوتوی: «مروق بی نه وهی ههستی پی
یکات له پر هر ئوهنده ده بینیت
که پیربووه و پوچگاریک نه ماوه بو
نهوهی به دلی خوی بثیت، تیمه
که گنج بووین، هه زه کاربووین
مهمو تهمه نی جوانیمان له کارو
ماندو بیوون له نیو کشتوكال کردن و
ترسی شر به سه ر چوو، نهوسا
نه نیو کزم لگه یهک ده بیان که
مهمو شتیک بقابوو بو تیمه، به لام
هگلن ئوه شدا هر خوش بیو

ئا : فەرھاد خەدر ■

پیری، گلوله بهنی ته‌هندیکه، له هله‌لدریری زیانه‌وه بی سرهوت هه‌ودادی ناواته‌کان لیک جیاده‌کاته‌وه و له لیواری مه‌رگ دوا نیازی رامانه‌کان له‌دهست ده‌رده‌هینتیت، پامانیک بز ناسووده‌یی، رامانیکی تر بوق جوانی بقزانی له‌دهست چو، پاکنده‌کیه به‌نیازی زیان، له‌دواجار گه‌یشته به "هیچ" ...
له دریزه‌ی ئاماده‌کردنی ئئم پیپورتازه‌م دا پیرگه‌لیکم بەردیده‌کرد که هه‌ندیکیان نزد بەتساوه له بوقانی پرشنه‌نگی تافی لاویتیان ده‌دونان و ناواتیان بوق گرانه‌وهی ئهو بوق‌گاره زینینه‌ی خویان ده‌خواست، هه‌ندیکی تر له پیرانه بەدل رقیان له وشهی پیری ده‌بوبوه، بۆ ئئمه‌ش تاکه بیگا بۆ بەگه‌نچ مانوه‌یان، بۆیه‌یان له بەفری سەرو ریشیان ده‌دا،